

Stichting Marathon Noord 2017, Kampioenen en prijswinnaars

Jaap Mazee wint op sensationele wijze St. Vincent bij Marathon Noord

En weer zit ik samen met Jaap Mazee in de tuin, zijn duivenwachtplek onder de boom, terwijl er dreigende onweersluchten aankomen. Dat was de vorige keer ook al zo toen de reportage werd opgetekend naar aanleiding van het winnen van het Criterium der Azen van Marathon Noord in 2015. Na een uurtje moeten we weer schuilen als een stevig onweer losbarst, net als toen. Hij heeft zelfs hetzelfde overhemd aan zie ik later. “Je hebt toen alles al opgeschreven, dus je bent snel klaar!” roept de goedlachse Jaap al direct. Wie meer over Jaap en zijn duivenhistorie wil lezen kan inderdaad prima uit de voeten met die reportage uit 2015.

Sensatie

Natuurlijk is er wel meer te vertellen over de sensationele overwinning van Jaap op St. Vincent. Sensationeel is het vooral omdat dezelfde duif twee weken eerder ook al Limoges in afdeling 11 Friesland op zijn conto wist te schrijven. Deze blauwe witpendoffer heeft dus heel wat in zijn mars. Duiven die zulke huzarenstukjes uithalen zijn er niet veel. Misschien herinner je de wonderduivin Miss Waalre van Gerard Koopman nog die dit kunstje in 2014 flikte? Gerard zelf namelijk wel, hij was ook een van de mensen die Jaap na de overwinning belde om hem te feliciteren. “Zulke zijn er niet veel” zo zou je de reactie van deze grootmeester kunnen samenvatten. En inderdaad, Jaap moet wel heel dement worden wil dat magische aankomstmoment ooit weer uit zijn geheugen vallen. Hij was al de hele week bezig met de wedvlucht van deze doffer. Dat begon al met de suggestie van duivenvriend Wout van der Hoek, een man met echt duivengevoel- om de doffer weer te spelen na de zege op Limoges. Normaal gesproken zou Jaap dat niet hebben gedaan, zeker niet vanwege het feit dat er dan flinke jongen in de schaal zouden liggen omdat de doffer op kleine jonkies piekte van Limoges. Wout bezwoer hem echter dat het opnieuw moest kunnen lukken en overtuigde Jaap ervan de 325 mee te doen. Dagelijks hadden ze telefonisch contact en dat Wouts inschatting wel griezelig goed uitkwam bleek zaterdagmorgen. Eerder die ochtend hadden de beide mannen al contact en volgens Wout moest een kei vroege duif rond 12 uur mogelijk zijn. Om 10 voor 12 stond Jaap te bellen met een andere duivenvriend en opeens kwam pal uit het westen de doffer aangevlogen, blauw met witte pennen aan de buitenkant. Jaap stond als aan de grond genageld, het is ‘m! 11:52 werd de kloktijd en die leverde naast een 5e van het hele landelijke concours ook de overwinning van Marathon Noord op.

Ernst

Jaap is nog amper van het overweldigende moment gekomen. Voor zijn werk is hij tussendoor nog in Portugal geweest en het eerste wat hij donderdagmorgen vroeg deed is kijken of hij er nog zat. Gelukkig wel. De doffer bewijst de uitgekende kweekstrategie van Ernst Verheijen, zijn duivenvriend die in oktober 2015 overleed. Na bewonderende gesprekken in het inkorfcentrum in Putten over de prestaties van Jos Pepping besloten ze de stoute schoenen aan te trekken en werd er een aantal rondes eieren aangeschaft. Ernst kweekte ermee en gaf Jaap telkens een mandje met 3 of 4 jongen mee als er weer een aantal speenklaar waren. Nog niet eens een jaar oud ging de 325 in 2015 met een flink aantal hokgenoten mee op een –zeer slecht verlopen- dagfondvlucht. Jaap herinnert zich nog dat de doffer thuiskwam en op het kassencomplex van de burenlafde, helemaal kapot gevlogen. Daar bleef hij een eeuwigheid zitten, op karakter had hij het gered. In 2016 viel op hoe fit deze doffer was bij thuiskomst, op de afsluitende Cahors wist hij nog een 26e plek te behalen in de sector, zo fris als een hoentje kwam hij thuis. Precies waarvoor de Pepping-duiven waren aangehaald, extra snelheid en karakter inbrengen, zo pakt die investering nu ook uit.

Bennie

De afgelopen jaren wist Jaap al diverse keren mooie uitslagen te verwezenlijken en ook vielen hem de nodige kampioenschappen ten deel. Een tevreden melker zou je denken, maar het knaagde toch. Hij was niet tevreden over het hok en hoe de duiven bij huis vlogen. Er schortte nog wat aan. In plaats van een medische oplossing pakte Jaap de hamer en de zaag en ging daarmee het dak te lijf. Maar ook na het vertimmeren, met als doel om de verluchting aan te passen, bleef het eigenlijk tegenvallend. Eind vorig jaar werd daarom Bennie van Dijk gebeld, de bekende liefhebber uit Westerhaar. Een hokbezoek volgde, dat overigens op dezelfde plek in de tuin begon. Bennie monsterde eerst Jaap uitgebreid, bekeek de duiven terwijl ze hun rondjes draaiden en kwam tot de 6 conclusie dat het niet deugde. Bovendien, een liefhebber met een druk bestaan, dus het moest geen oplossing van schuiven en plankjes worden. Wat Jaap al had vertimmerd werd afgekeurd, hij gaf een duidelijke instructie af en Jaap kon opnieuw aan de slag in de hokken. Bijna alle luchttoevoer in de kap werd dichtgemaakt en er kwamen ventilatieroosters in het voorfront. De bovendruk in de kap slaat de duiven op hun bovenste luchtwegen en dan is presteren een probleem. Na de aanpassingen begonnen de duiven hard en hoog te vliegen tijdens de training, een direct merkbare verbetering dus. Jaap bleef echter twijfelen, zeker toen diverse liefhebbers hem wisten te vertellen van melkers waar het advies van Bennie had gezorgd voor hele beroerde resultaten. Verschillende keren was er telefonisch contact met Bennie, echter die bleef volharden en vroeg Jaap rustig te blijven. Bij de start van het seizoen had Jaap 120 duiven in de strijd en week op week bleef dat aantal op peil. Iets wat andere jaren nooit lukte. De dagfondvlucht Pontoise, die in Friesland heel beroerd verliep was al een mooi bewijs, Jaap kreeg de duiven best goed. Op dag 1 41 en de volgende dag nogmaals, terwijl veel liefhebbers tevergeefs bleven wachtten op hun kleppers. Toen kwam Limoges en het bewijs was geleverd. Jaap kijkt nu al vol vertrouwen uit naar Ruffec en Pau, dat wordt lekker wachten onder de boom...

Auteur;

Wiebren van Stralen